

Sygn. akt VII U 2705/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Adrianna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2016 r. w Gdańsku

sprawy T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o ustalenie istnienia bądź nieistnienia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 29 października 2015 r. nr (...);znak (...)- (...)

1. oddała odwołanie,

2. zasądza od T. K. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. kwotę 180,00 (słownie : sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. nr (...) stwierdził, że T. K., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i zdrowotnemu od 30 listopada 2004 r. do 31 marca 2005 r., od 22 października 2005 r. do 01 listopada 2005 r. oraz od 19 czerwca 2006 r. do 31 marca 2010 r.

W uzasadnieniu powyższej decyzji wskazano, że w wyniku postępowania wyjaśniającego ustalono, iż ubezpieczony prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą z siedzibą na ul. (...) w B., na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr ew. (...) od 26 października 2001 r. – 01 maja 2002 r. oraz wpisu nr (...), (...) w okresie od 01 lutego 2003 r. – 25 marca 2011 r.

W okresie od 26.10.2001r. do dnia 01.03.2002r. z tytułu prowadzenia działalności ubezpieczony był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego emerytalnego, rentowego, wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Natomiast w okresie 01.02.2003 r. do 25.03.2011 r. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej był zgłoszony tylko do ubezpieczenia zdrowotnego.

Organ ustalił również, iż w okresach od 30.11.2004 r. do 31.03.2005 r., od 22.10.2005 r. do 01.11.2005 r., od 19.06.2006 r. do 08.10.2006 r., od 31.12.2008 r. do 01.02.2009 r., od 01.03.2010 r. - 31.03.2010 r. prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej było dla ubezpieczonego jedynym tytułem ubezpieczeń społecznych, dlatego z tego tytułu powinien podlegać we wskazanym okresie obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz mógł przystąpić (na wniosek) do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Organ ustalił również, iż ubezpieczony był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w okresach:

1) od 18.11.2003 r. do 29.11.2004 r. - (...), ul. (...), (...)-(...) P.

2) od 01.04.2005 r. do 21.10.2005 r. - Usługi (...), ul. (...), (...)-(...) P.

3) od 02.11.2005 r. do 18.06.2006 r. - (...) ul. (...), (...)-(...) G.

4) od 09.10.2006 r. do 29.12.2008 r. - PPHU (...), ul. (...). (...)-(...) G.

5) od 02.02.2009 r. do 27.02.2010 r. - (...), ul. (...) (...)-(...) G.. Organ rentowy wskazał również, że zgodnie z art. 9 ust. 1a ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoby prowadzące działalność gospodarczą, które są równocześnie pracownikami otrzymującymi z tytułu stosunku pracy otrzymującymi ze stosunku pracy w przeliczeniu za okres miesiąca kwotę co najmniej minimalnego wynagrodzenia (do dnia 31.12.2002 r. najniższego wynagrodzenia) odpowiednio dla danego roku pracy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy.

Ponieważ w okresach od 01.04.2005 r. do 21.10.2005 r. oraz od 02.11.2005 r. do 18.06.2006 r. wysokość otrzymanych przez ubezpieczonego wynagrodzeń ze stosunku pracy była wyższa od obowiązującego wówczas najniższego wynagrodzenia za prace ubezpieczony w tych okresach z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej powinien podlegać obowiązkowo ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Zważając na fakt, iż w okresie podlegania z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej ubezpieczeniu społecznemu ubezpieczony był zatrudniony i w okresach zatrudnienia od 09.10.2006 r. do 30.12.2008 r., od 02.02.2009 r. do 28.02.2010 r. wysokość otrzymanego wynagrodzenia ze stosunku pracy była niższa od obowiązującego wówczas najniższego wynagrodzenia za pracę ubezpieczony powinien podlegać w tym okresie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Według pozwanego nie znajduje podstaw prawnych podleganie przez ubezpieczonego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności od dnia 30.11.2004 r. do 31.03.2005 r., od 22.10.2005 r. do 01.11.2005 r., 19.06.2006 r. do 31.03.2010 r. wyłącznie ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Z uwagi na powyższe według organu ubezpieczony powinien za okresy od 30.11.2004 r. do 31.03.2005 r., od 22.10.2005 r. do 01.11.2005 r., od 19.06.2006 r. do 31.03.2010 r. dokonać zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń: emerytalnego, rentowych i wypadkowych oraz opłacić z tego tytułu należne za ten okres składki.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o jej zmianę i stwierdzenie, że ubezpieczony nie podlegał w tym okresie obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, a w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego spełnił swój obowiązek opłacania składek oraz o zasądzenie kosztów postępowania sądowego na rzecz ubezpieczonego wraz z kosztami zastępstwa procesowego wg. spisu kosztów, a w przypadku jego braku wg. norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji odwołujący się zarzucił naruszenie art. 24 ust. 4 oraz 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 w zw. z art. 9 ust. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U Nr z 2015 póź.121 z zm.) poprzez uznanie, że skarżący powinien podlegać:

a/ obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu

- od 30.11.2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. podczas gdy roszczenie z tytułu zapłaty tych składek przedawniło się na dzień wydania decyzji ZUS w niniejszej sprawie,

- od dnia 22.10.2005 r. do dnia 1.11.2005 r. oraz od dnia 19.06.2006 r. do dnia 31.03.2010 r. podczas gdy w tych okresach obowiązek ubezpieczenia społecznego nie powstał wobec pozostawania przez ubezpieczonego w stosunku pracy i otrzymywania wynagrodzenia przynajmniej minimalnego w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. Nr 200, póź. 1679), stosunkowo do wymiaru etatu.

b/ obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresach od 30.11.2004 r. do dnia 31.marca 2005 r., od dnia 22.10.2005 r. do dnia 1.11.2005 r. oraz od dnia 19.06.2006 r. do dnia 31.03.2010 r. wobec zgłoszenia się przez ubezpieczonego do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego i opłacania składek za te okresy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu organ rentowy podtrzymał argumentację zawartą przedstawioną w zaskarżonej decyzji, dodatkowo wskazując na bezprzedmiotowość zarzutu przedawnienia w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja dotyczy objęcia obowiązkiem ubezpieczeń społecznych i nie dotyczy wymiaru składek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony w okresie od 13 stycznia 2003 r. do 12 stycznia 2013 r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) - (...) z siedzibą w B. na ul. (...), której przedmiotem były usługi rzeczoznawcze.

Okoliczność bezsporna, a nadto wpis do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej – w aktach ubezpieczeniowych, zeznania ubezpieczonego protokół skrócony k. 42-23 a.s., płyta CD k. 44

Jednocześnie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w okresach:

1) od 18.11.2003 r. do 29.11.2004 r. - (...), ul. (...), (...)-(...) P.

2) od 01.04.2005 r. do 21.10.2005 r. – (...) ul. (...), (...)-(...) P. w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 849 zł brutto

3) od 02.11.2005 r. do 18.06.2006r. - (...) ul. (...), (...)-(...) G. z wynagrodzeniem 1.500 zł brutto

4) od 09.10.2006 r. do 29.12.2008 r. - PPHU (...), ul. (...) (...)-(...) G., na ½ etatu z wynagrodzeniem 468,00 zł brutto

5) od 02.02.2009 r. do 27.02.2010 r. - (...), ul. (...) (...)-(...) G. na ½ etatu z wynagrodzeniem 638,00 brutto.

W w/w okresach ubezpieczony był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych.

dowód: akta sprawy: umowa o pracę z 01.04.2005 r. k. 8, świadectwo pracy z 21.10.2005 r. k. 9, umowę o pracę na okres próbny z 31.10.2005 r. k. 10, umowa o pracę na czas nieokreślony z 01.02.2006 r. k., wypowiedzenie umowy o pracę k. 12, świadectwo pracy z 19.06.2006 r. k. 13, świadectwo pracy z 29.12.2008 r., porozumienie w sprawie warunków płacy k. 17, umowa o pracę z 02.02.2009 r. k. 18-19, świadectwo pracy z 03.03.2010 r. k. 20-21, zeznania ubezpieczonego protokół skrócony k. 42-23, płyta CD k. 44

Z tytułu prowadzenia działalności ubezpieczony był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego emerytalnego, rentowego, wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w okresie od 26.10.2001r. do dnia 01.03.2002r.. Natomiast w okresie 01.02.2003 r. do 25.03.2011 r. z tytułu prowadzenia tej działalności był zgłoszony tylko do ubezpieczenia zdrowotnego.

Okoliczność bezsporna

W latach 2006-2010 r. wynagrodzenie minimalne kształtowało się w następujący sposób:

- od 1 stycznia 2006 r. - 899,10 zł

- od 1 stycznia 2007 r. - 936 zł

- od 1 stycznia 2008 r. - 1126 zł

- od 1 stycznia 2009 r. - 1276 zł

- od 1 stycznia 2010 r. - 1317 zł

Okoliczność bezsporna

W dniu 21 września 2015 r. organ rentowy wszczął z urzędu postępowanie w sprawie objęcia ubezpieczeniem społecznym w okresach: od 30 listopada 2004 r. do 31 marca 2005 r., od 22 października 2005 r. do 01 listopada 2005 r., od 19 czerwca 2006 r. do 31 marca 2010 r. jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą.

Decyzją z dnia 29 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. nr (...) stwierdził, że T. K., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i zdrowotnemu od 30 listopada 2004 r. do 31 marca 2005 r., od 22 października 2005 r. do 01 listopada 2005 r. oraz od 19 czerwca 2006 r. do 31 marca 2010 r.

dowód: decyzja z 29.10.2015 r. w aktach ubezpieczeniowych

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych załączonych do niniejszej sprawy, a także dokumentów dołączonych przez ubezpieczonego do odwołania, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana, a Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu. Podstawę ustaleń stanu faktycznego uzupełniająco stanowiły także zeznania ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą uregulowany został przepisami ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U 2015.121), dalej: ustawa o sus.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, zaś stosownie do treści art. 12 tej ustawy również do ubezpieczenia wypadkowego.

Przymus ubezpieczenia w myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy dotyczy osób prowadzących działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

Zgodnie zaś z art. 12 ust. 1 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Skarżący w spornym okresie prowadził działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2015.584 j.t.)

Zgodnie z pojęciem działalności gospodarczej zdefiniowanym w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej działalność gospodarcza w rozumieniu ustawy jest to działalność zarobkowa wymieniona w tych przepisach, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy w okresach od 30 listopada 2004 r. do 31 marca 2005 r., od 22 października 2005 r. do 01 listopada 2005 r. oraz od 19 czerwca 2006 r. do 31 marca 2010 r. T. K. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, mając na uwadze, iż ubezpieczony jednocześnie w tych okresach pozostawał w stosunkach pracowniczych.

Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1-1a ustawy o s.u.s., osoby prowadzące działalność gospodarczą pozarolniczą, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane tymi ubezpieczeniami z tytułu stosunku pracy, za wyjątkiem przebywania na urlopie bezpłatnym. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów.

Ubezpieczeni, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy (...) w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, określonej w odrębnych przepisach, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu działalności gospodarczej.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodnego wykazały jednoznacznie, iż w okresach od 30.11.2004 r. do 31.03.2005 r., od 22.10.2005 r. do 01.11.2005 r., od 19.06.2006 r. do 08.10.2006 r., od 31.12.2008 r. do 01.02.2009 r., od 01.03.2010 r. - 31.03.2010 r. ubezpieczony nie posiadał pracowniczego tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jak również, że w okresach od 01.04.2005 r. do 21.10.2005 r. oraz od 02.11.2005 r. do 18.06.2006 r. podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującego się z tytułu zatrudnienia na podstawie umów o pracę nie przekroczyła kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Wskazać przy tym należy, iż ubezpieczony wraz z odwołaniem przedłożył dokumenty dot. zatrudnienia, które jedynie potwierdziły stan faktyczny stanowiący podstawę zaskarżonej decyzji, zeznając jednocześnie iż nie posiada żadnych innych dokumentów w tym zakresie. Sąd uznał za niewystarczające dla dokonania ustaleń faktycznych w przedmiocie zatrudnienia ubezpieczonego w okresie od 19 czerwca do 31 lipca 2006 r. przedłożone przez ubezpieczonego miesięczne raporty dla osoby ubezpieczonej (...) za w/w miesiące (k. 14-15 a.s.) w związku z rzekomym zatrudnieniem w (...) w sytuacji, gdy po pierwsze, jak wynika z uzasadnienia decyzji, w systemie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony w tym okresie nie widnieje jako osoba zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia pracowniczego, po drugie takie ustalenie byłoby wątpliwe w sytuacji, gdy w maju 2006 r. pracodawca wypowiedział ubezpieczonemu umowę o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy (k.12 a.s) i wystawił świadectwo pracy za okres od 01 listopada 2005 r. do 18 czerwca 2006 r. (k. 13 a.s).

W odniesieniu zaś do podnoszonego w odwołaniu zarzutu, że postępowanie co do podlegania ubezpieczeniom społecznym przez T. K. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w okresie od 30 listopada 2004 r. do 31 marca 2005 r. jest bezprzedmiotowe z uwagi na przedawnienie zobowiązań składkowych, wskazać należy, że stanowisko odwołującego jest nieuzasadnione.

Zaskarżona decyzja odnosi się bowiem do kwestii podlegania przez niego ubezpieczeniom społecznym, a nie zaś kwestii ustalenia zobowiązań składkowych. Czym innym jest bowiem kwestia ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym i określenie podstaw wymiaru składek, a czym innym jest kwestia ustalenia wysokości zobowiązania płatnika z tytułu nieopłaconych składek. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 lipca 2013 roku (III AUa 1688/12, Lex nr 1372292) zgodnie z którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art.83 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie, a prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu, temu bowiem (zgodnie z art. 24 ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych)

podlegają jedynie należności z tytułu składek. Skoro zaskarżona decyzja nie określiła należności jakie powinien opłacić płatnik to zarzut przedawnienia nie może zostać wzięty pod uwagę.

Co do argumentu skarżącego, że obowiązek ubezpieczenia społecznego nie powstał wobec pozostawania przez ubezpieczonego w stosunku pracy i otrzymywania wynagrodzenia przynajmniej minimalnego stosunkowo do wymiaru etatu, stwierdzić należy, iż z literalnego brzmienia przepisu wynika, że wyjątek od zasady zawartej w art. 9 ust. 1 cyt. ustawy (zasady wyłączności tytułu ze stosunku pracy w przypadku zbiegu z innymi tytułami ubezpieczeń społecznych) zależy od wysokości podstawy wymiaru, czyli od wysokości wynagrodzenia z tytułu stosunku pracy – w przeliczeniu na okres miesiąca, a nie – jak chciał wnioskodawca – w przeliczeniu na wymiar zatrudnienia (część etatu). Owe przeliczenie może mieć zastosowanie w przypadku zatrudnienia krótszego niż miesiąc lub też w przypadku wypłaty wynagrodzenia w okresach krótszych niż miesiąc. Powyższa wykładnia nie pozostawała w sprzeczności z celem regulacji zawartej w interpretowanych przepisach. Wskazać należało na oczywistą korelację przepisu art. 9 ust. 1a z przepisem z art. 18 ust. 8 cyt. ustawy. Ostatni z tych przepisów pozwala osobom podlegającym obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej na dowolne określenie podstawy wymiaru składek, nie niższej jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy składek. Przyjęcie zatem przez ustawodawcę konkretnych kwot – jako dolnych limitów podstaw wymiaru, tak w przepisie art. 9 ust. 1a jak i w art. 18 ust. 8, miało na celu zapewnienie odpowiedniej partycypacji prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą w tworzeniu Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez określenie minimalnych składek na ubezpieczenia społeczne do których uiszczenia są zobligowani. Podstawa składki nie może więc niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia lub, w przypadku zbiegu z podstawą z tytułu stosunku pracy, niż minimalne wynagrodzenie. Do odmiennych wniosków nie mogła prowadzić wykładnia cytowanych przepisów dokonana łącznie z przepisami ustawy z 10.10.2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. Nr 200, poz. 1679 ze zm.). Treść przepisów art. 2 ust. 1 i ust. 4 tej ustawy nie pozostawia wątpliwości, że minimalne wynagrodzenie stanowi konkretną kwotę, ogłaszaną corocznie w Monitorze Polskim. W takim rozumieniu została też określona – w art. 9 ust. 1 i ust. 1a w zw. z art. 18 ust. 4 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jako minimalna podstawa wymiaru, warunkująca zastosowanie zasady zawartej w art. 9 ust. 1 tej ustawy. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 10.01.2007 r. sygn. III UK 123/06).

W tym stanie rzeczy – w ocenie Sądu – zaskarżona decyzja z dnia 29 października 2015 r.. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. obejmująca we wskazanych w niej okresach T. K. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 i 2 w związku z § 3 ust. 1 w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.490 z późn. zm.) obciążył skarżącego jako stronę przegrywającą, kosztami zastępstwa procesowego pozwanego organu w wysokości 180 zł, zasądzając je w stawce minimalnej, biorąc pod uwagę rodzaj i stopień zawilości sprawy, nakład pracy pełnomocnika oraz jego wkład pracy w przyczynienie się do wyjaśnienia sprawy i dokonania jej rozstrzygnięcia.

SSO Bożenna Zalewska